

Dokumenty II Synodu Plenarnego

Dokument 1

32. Pontyfikat Jana Pawła II jest niezwykłym darem Boga dla Kościoła i narodu polskiego. Obecność Ojca Świętego na stolicy Piotrowej i jego nauczanie pomogło odnaleźć Polakom poczucie solidarności i podmiotowości narodowej, które zaowocowało odzyskaniem wolności i suwerenności po pięćdziesięciu latach zniewolenia. Pomogło ono również doświadczyć Kościoła powszechnego i mocniej otworzyło na dialog i modlitwę z chrześcijanami innych wyznań. Kilkakrotne odwiedziny Jana Pawła II z pasterską posługą i jego przesłanie skierowane do Kościoła w Polsce znajdowało przedłużenie w programach duszpasterskich realizowanych z dużym zaangażowaniem duchowieństwa i wiernych świeckich.

33. Dokonuje się proces odnajdywania przez wiernych świeckich właściwego im poczucia podmiotowości i współodpowiedzialności za misję ewangelizacyjną. Wyrazem tego mogą być liczne wspólnoty odnowy religijnej, grupy apostołskie i stowarzyszenia. Nadzieję budzi odradzająca się Akcja Katolicka i liczni młodzi, włączający się w różne formy duszpasterstwa. Młodzież jest również widoczna w pieszych pielgrzymkach na Jasną Górę, na Światowych Dniach Młodzieży i Europejskich Spotkaniach Młodych, organizowanych przez ekumeniczną wspólnotę braci z Taize.

48. Parafia powinna być podstawowym miejscem formacji i działania laikatu, a także katechizacji dorosłych i katechezy dzieci, uzupełniającej szkolne lekcje religii. Parafia może także kształtować umiejętności społeczne i postawy obywatelskie poprzez naukę współpracy w grupach i wspólnotach parafialnych, szkoły parafialne, przedszkola, biblioteki, wideoteki, kawiarenki, kluby sportowe, centra młodzieżowe i kluby "trzeciego wieku". Miłość duszpasterska i wyobraźnia wiary winny wciąż podpowiadać duszpasterzom i świeckim zadania, które wspólnota parafialna powinna podejmować w służbie rodzinie, dzieciom i młodzieży, ludziom cierpiącym, bezrobotnym, różnym środowiskom zawodowym, a także wobec społeczności lokalnej i w świecie kultury.

38. Rodzice, duszpasterze i wychowawcy powinni kształtować w młodych ludziach umiejętność krytycznej oceny treści dotyczących błędnych modeli rodziny. Rodzice powinni zwłaszcza interesować się, jaką prasę czytają oraz jakie filmy i programy oglądają ich dzieci i wskazywać iluzyjność propagowanych złych zachowań.

Dokument 2

39. We wspólnotach parafialnych należy przykładać dużą wagę do tworzenia chrześcijańskich grup rówieśniczych. Duszpasterze winni pamiętać, że w sytuacji przeniesienia katechezy do szkół sprzyjają one pełnemu związaniu młodzieży z parafią i stanowią najlepszą formę przeciwstawienia się presji zlaicyzowanego środowiska. Również sami rodzice, poprzez więzy przyjaźni z innymi rodzinami, powinni inicjować powstawanie odpowiednich środowisk i wspólnot swoich dzieci. W wieku dojrzewania, charakteryzującym się często postawą buntu wobec autorytetów, grupa rówieśnicza wywodząca się z rodzin katolickich jest najlepszą formą umocnienia właściwych postaw ludzkich i chrześcijańskich.

Stowarzyszenia rodzin powinny domagać się od władz samorządowych, aby do swoich priorytetowych zadań włączyły tworzenie placów zabaw, boisk i klubów młodzieżowych. Należy czynnie wspierać działania władz w tym zakresie i podejmować własne inicjatywy, na przykład powołania do życia parafialnego klubu sportowego.